

Registre i anàlisi de les variacions de pes en exemplars juvenils de *Testudo hermanni* durant el període d'hibernació

En els últims anys s'han dedicat diversos treballs de recerca de l'Escola a l'estudi de la biologia de la hibernació de la tortuga mediterrània. Aquests estudis s'han realitzat en exemplars adults d'aquesta espècie protegida mentre hibernaven al *Pati de les Tortugues* (instal·lació col·laboradora del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya). En un d'aquests estudis (proposat pel CRARC), consistent en fer el seguiment de la pèrdua de pes de les tortugues durant la hibernació, l'Alba Vendrell (2006) va fer un descobriment sorprenent: l'existència d'una recuperació de pes, entremig de la pèrdua general, més suau i progressiva. Aquesta recuperació es va suposar que podia estar relacionada amb la humitat de l'ambient, ja que les tortugues mentre hibernen no mengen ni beuen. Aquest fet va ser estudiat de nou per Laia Herrerias (2007) i Eudald Pascual (2008) que van demostrar que les dades enregistrades per l'Alba Vendrell (Figura 1) seguien un patró relacionat amb la humitat ambiental i que hi ha dos tipus de variacions de pes al llarg de la hibernació, una amb recuperació i una altra sense recuperació. Per il·lustrar millor aquestes variacions es dibuixa una funció teòrica ajustada als pesos més alts al llarg de tota la hibernació, al costat de la gràfica real (Figura 2). La gràfica corresponent al registre real de pesos indicaria que s'ha passat per un període de sequera quan aquesta s'aparta de la línia teòrica i que quan hi retorna (s'hi acostava encara que no ho faci al 100 %), és perquè s'ha passat prèviament per un període d'humitat elevada.

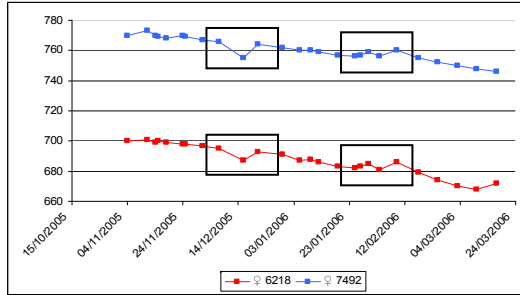

Fig. 1

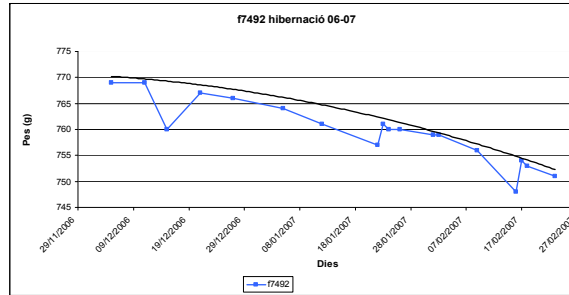

Fig. 2

L'objectiu del meu treball és comprovar si aquestes recuperacions detectades en tortugues adultes són també apreciables en tortugues juvenils. L'estudi s'ha realitzat sobre 13 tortugues mediterrànies juvenils (*Testudo hermanni*) nascudes en anys diferents (Figura 3). És la primera vegada que disposem de tants exemplars hibernants juvenils perquè tot just acabaven de finalitzar uns estudis comparatius entre tortugues que no hibernen i les que sí ho fan (Alba Ramon, 2010). Després del registre i anàlisi exhaustiu de les variacions de pes de cada tortuga i de l'evolució de les condicions ambientals durant el període d'hibernació, hem pogut detectar que la majoria de tortugues presentaven petites recuperacions de pes (Figura 4) o bé frenaven la seva pèrdua (Figura 5); accions, totes elles, després d'un o més dies de pluja.

Fig. 3

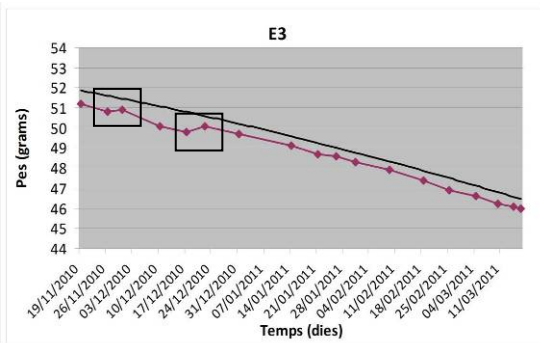

Fig. 4

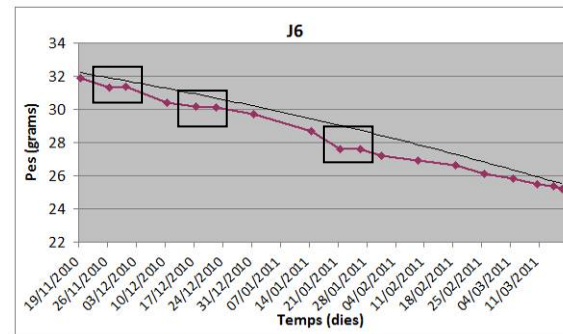

Fig. 5

Sembla ser, doncs, que les tortugues juvenils també mostren certa capacitat de recuperació de pes durant la hibernació relacionada amb un augment dels nivells ambientals d'humitat, com s'havia demostrat en tortugues adultes anteriorment, però al tractar-se de variacions molt petites i al fet de no haver-ho pogut observar en tots els exemplars, proposem repetir aquests estudis en un futur proper, quan es torni a disposar a l'Escola d'un nombre suficient de tortugues juvenils, ja que 5 de les que han format part d'aquest estudi han estat recentment alliberades a la natura (massís del Garraf).